

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudcem JUDr. Josefem Pelcnerem ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
trvale bytem ██████████
toho času ██████████
zastoupená advokátkou JUDr. Eliškou Podroužkovou,
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Škopkem,
sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram III,

o určení výživného neprovdané matky

takto:

- I. Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně od 1. 2. 2024 do 23. 1. 2025 částkou 3 200 Kč měsíčně splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem k rukám žalobkyně.
- II. Dlužné výživné za dobu od 1. 2. 2024 do 31. 10. 2024 ve výši celkem 28 800 Kč je žalovaný povinen splácet v měsíčních splátkách po 1 000 Kč splatných spolu s běžným výživným počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Demská.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

- III. Žaloba, že žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně od 1. 2. 2024 do 23. 1. 2025 částkou 5 800 Kč měsíčně, se zamítá.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Příbrami 500 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně podala dne 27. 7. 2024 ke zdejšímu soudu shora uvedenou žalobu mimo jiné s tím, že žalovaný se k ní po dobu jejich soužití choval hrubým, vulgárním a násilným způsobem, jednání mělo charakter domácího násilí, což je zřejmé z rozhodnutí Městského úřadu v Příbrami ze dne 10. 6. 2024, č. j. MeUPB 63993/2024, R 143/24, kterým byl shledán vinným z přestupku proti občanskému soužití, jednání žalovaného bylo hlavní příčinou zhroucení jejich vztahu, kdy v lednu 2024 opustila společnou domácnost, přičemž ze společného soužití se jim dne [redacted] narodila dcera [redacted], o kterou pečuje, žalovaný navrhl přispívat na její výživu částkou 3 000 Kč měsíčně, kterou považuje za nepřiměřeně nízkou, za přiměřenou by považovala částku 6 000 Kč měsíčně. Dále uvedla, že žalovaný na její výživu dlouhodobě nepřispívá, za přiměřené výživné by považovala částku 9 000 Kč měsíčně od 1. 2. 2024.
- Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, resp. s výší navrženého výživného, které považoval za nadhodnocené, výživné by nemělo zajistit shodnou úroveň účastníků, žalobkyni by měla být zajištěna pouze minimální výživa, čemuž by odpovídala částka 1 500 Kč měsíčně, kterou by byl i schopen objektivně plnit, částku vyšší nikoli, když nelze pominout, že jeho výdaje prakticky převyšují příjmy, poukázal i na to, že má dva úvěry s měsíčními splátkami více než 10 000 Kč, přičemž došlo u něho k vytopení bytu, musel provést opravu podlahových krytin, na což si vzal úvěr 100 000 Kč, který splácí v měsíčních splátkách po 1 533 Kč a dalších 169 Kč měsíční pojištění, výživné navržené žalobkyní považuje za likvidační, nebyl by schopen jej hradit.
- Z nájemní smlouvy ze dne 10. 10. 2024, předložené žalobkyní u jednání, bylo zjištěno, že tato bydlí v pronajatém bytě 1+1 s příslušenstvím na adrese [redacted] za dohodnuté nájemné 8 000 Kč měsíčně a dalších 5 000 Kč činí zálohy na služby, nájem byl uzavřen na dobu určitou od 10. 10. 2024 do 9. 10. 2025, kauce na pronájem bytu činila 16 000 Kč.
- Z obsahu připojeného spisu Okresního soudu v Příbrami 0 Nc 6134/2024 bylo mimo jiné zjištěno, že rozsudkem ze dne 30. 9. 2024, č. j. 0 Nc 6134/2024-68, který dosud nenabyl právní moci, byla nezletilá [redacted] svěřena do péče matky a otci vyměřeno výživné od 1. 2. 2024 ve výši 3 800 Kč měsíčně, zároveň bylo rozhodnuto o dlužném výživném za dobu od 1. 2. 2024 do 30. 9. 2024 ve výši celkem 11 900 Kč splatné v měsíčních splátkách po 1 000 Kč splatných spolu s běžným výživným počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek, jakož i o styku otce s nezletilou každý lichý týden v roce od pátku v 17:00 hodin do neděle v 17:00 hodin, o vánočních prázdninách v každém lichém roce od 25. 12. v 15:00 hodin do 28. 12. v 17:00 hodin a v každém sudém roce od 22. 12. v 17:00 hodin do 25. 12. v 15:00 hodin a o velikonočních prázdninách v každém lichém roce od Zeleného čtvrtka v 17:00 hodin do Velikonoční neděle v 10:00 hodin a v každém sudém roce od Velikonoční neděle v 10:00 hodin do Velikonočního pondělí v 17:00 hodin s tím, že každý z rodičů si nezletilou převezme v místě bydliště druhého rodiče. Soud uzavřel, že rodiče nejméně od počátku února 2024 nevedou rodinné společenství, matka se odstěhovala, bez souhlasu otce se i s nezletilou zdržovala na jaře 2024 v Itálii, kam za nimi otec v létě odjel a byl s nezletilou v době Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Demská.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

od 12. 8. do 17. 8. 2024, situace mezi rodiči se uklidnila. Otec žije sám, bydlí v bytě své matky o velikosti 2+1 s příslušenstvím, měsíční náklady činí 10 400 Kč na nájemném, dalších 2 626 Kč zálohy na elektřinu, 270 Kč záloha na plyn, 380 Kč internet, zaměstnán je s příjmem kolem 46 300 Kč měsíčně čistého, je nemajetný, splácí úvěr v měsíčních splátkách 8 455 Kč měsíčně. Matka bydlí i s nezletilou v bytě u svého otce [REDAKCE] na bydlení nepřispívá, od počátku února 2024 si musela vypůjčit přes 73 000 Kč od sestry či známých, aby zajistila životní standard pro nezletilou, které splácí v měsíčních splátkách po 2 000 Kč, náklady na výživu nezletilé vychází v průměru na cca 8 400 Kč měsíčně, a to včetně oblečení a naučných hraček, jinak od 1. 1. 2024 pobírá rodičovský příspěvek 15 309 Kč, je nemajetná, vlastní osobní automobil [REDAKCE] rok výroby cca [REDAKCE] otec od února 2024 přispěl na výživu nezletilé celkem 18 500 Kč. Nejméně do jara 2024 nebyly vztahy mezi rodiči optimální, od léta se situace začala zlepšovat, otec se s nezletilou stýká, a to po vzájemné dohodě s matkou, i přes noc, dobrovolně na její výživu přispívá částkou 3 000 Kč měsíčně, od června 2024 zřídil nezletilé účet, na který poslal již 6 000 Kč na mimořádné výdaje, matka má k účtu přístup, ani jeden z rodičů další příjmy nemá.

5. Na základě provedeného dokazování soud zjistil a vzal za prokázané, že ze společného soužití účastníků se jim dne [REDAKCE] narodila dcera [REDAKCE], k níž poměry byly upraveny nepravomocně rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 30. 9. 2024, č. j. 0 Nc 6134/2024-68, dle kterého byla nezletilá svěřena do péče matky a otci vyměřeno výživné od 1. 2. 2024 ve výši 3 800 Kč měsíčně, zároveň bylo rozhodnuto o dlužném výživném za dobu od 1. 2. 2024 do 30. 9. 2024 ve výši celkem 11 900 Kč splatné v měsíčních splátkách po 1 000 Kč splatných spolu s běžným výživným počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek. Otec žije sám, bydlí v bytě své matky o velikosti 2+1 s příslušenstvím, měsíční náklady činí 10 400 Kč na nájemném, 2 626 Kč zálohy na elektřinu, 270 Kč záloha na plyn, 380 Kč internet, zaměstnán je s příjmem kolem 46 300 Kč měsíčně čistého, je nemajetný, splácí úvěr v měsíčních splátkách 8 455 Kč měsíčně, s nezletilou má široký styk. Matka bydlí v pronajatém bytě v [REDAKCE] s náklady na bydlení 13 000 Kč měsíčně včetně záloh na služby (vyjádření žalobkyně, obsah připojeného spisu Okresního soudu v Příbrami 0 Nc 6134/2024).
6. Podle § 920 odst. 1 věta první občanského zákoníku, není-li matka dítěte provdána za otce dítěte, poskytne jí otec dítěte výživu po dobu dvou let od narození dítěte a přispěje jí v přiměřeném rozsahu na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem.
7. Podle § 921 odst. 1 občanského zákoníku, výživné se plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak.
8. Podle § 922 odst. 2 občanského zákoníku, výživné pro neprovdanou matku a úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem lze přiznat i nazpět, nejdéle však dva roky ode dne porodu.
9. S ohledem na shora popsany skutkový stav věci dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána po právu, byť z části, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno, neboť žalovaný na výživu žalobkyně nejméně od 1. 2. 2024 ničím nepřispěl, přičemž za přiměřenou považoval prvostupňový soud částku 3 200 Kč měsíčně, protože nelze přehlédnout, že kromě žalobkyně má žalovaný další vyživovací povinnost, a to ve výši 3 200 Kč měsíčně k nezletilé, na druhou stranu žalobkyně pobírá rodičovský příspěvek 15 309 Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že bylo o výživném rozhodováno zpětně, vznikl žalovanému za dobu od 1. 2. 2024 do 30. 9. 2024 dluh ve výši celkem 28 800 Kč, který je povinen splácet v měsíčních splátkách po 1 000 Kč splatných spolu s běžným výživným počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek, což znamená, že nezaplacením jedné ze splátek včas a řádně se stane splatným celý dluh najednou. V rozdílu pak byla podaná žaloba zamítnuta. Závěrem považuje soud za nezbytné uvést, že důvodem pro přiznání výživného neprovdané matky není její

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Demská.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

neschopnost samostatně se živit (§ 911 občanského zákoníku), ale skutečnost, že v souvislosti s narozením dítěte u ní došlo ke snížení příjmů, které je žádoucí kompenzovat poskytováním výživy v přiměřeném rozsahu otcem dítěte. Pokud by otec dítěte plnil tuto povinnost dobrovolně, nebylo by třeba aplikovat zákonný režim, přičemž výživné bylo možno přiznat i zpětně.

10. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla od placení soudního poplatku osvobozena podle § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, přešla tato povinnost v rozsahu vyhovění žalobě na žalovaného podle § 2 odst. 3 věta první citovaného zákona, který byl zavázán zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Příbrami 500 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, a to s přihlédnutím k položce 7 písm. a) Sazebníku poplatků.
11. Ve smyslu § 23 věta první z. ř. s. rozhodl soud o nákladech řízení tak, že každý z účastníků si hradí náklady, které mu s vedením tohoto řízení vznikly, sám.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení, prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to písemně ve dvojím vyhotovení.

Pokud by povinný dobrovolně nesplnil povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, má oprávněný právo podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem návrh na pověření soudního exekutora provedením exekuce (zák. č. 120/2001 Sb.).

Příbram 16. října 2024

JUDr. Josef Pelcner, v. r.
samosoudce